

EVANGÉLIUMI MUNKÁS

„Mindenik az ő jutalmát veszi munkája szerint.” 1. Kor. 3, 8.
1925. MEGJELENIK MINDEN NEGYEDÉVBEN. 1. szám.

Az ó- és ujév.

Atyámfiai, én magamról nem gondolom, hogy már elértem volna: de egyet eszelekszem, azokat, melyek hátam mögött vannak, elfelejtve, azoknak pedig, melyek előttem vannak, nékik dőlve, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára. Fil. 3, 13–14.

Az ó év elmerült az örökkévalóság ölében. Kezdetben mily hosszúnak tünt fel. Pedig mily rövid volt — ha visszapillantunk. Valóban siet az idő és gyorsan elröppen. Zsolt. 90, 10. Sok nyájas olvasónknak az elmúlt év jó tapasztalatoknak volt éve; a hitéletben való győzelem, földi áldások és remények beteljesülésének napjai! Másoknak viszont a gond, csapások, földi javak, barátok és kedves hozzátartozók elvesztésének napjai. Az ó évet nem elhetjük újra, azonban visszaidézhetjük emlékezetünkbe és javunkra fordíthatjuk a múltnak tapasztalatait — úgy fizikai, mint lelki téren — az ujévben.

Szenvedett vereségeinket a hitéletben nem tekinthetjük meg nem történekteknek. Azonban törekedhetünk, hogy ez évben Istenhez közelebb jussunk, hogy bűnöket tudjunk elhagyni és fogyatkozásainkat eredményesebben leküzdödni. Az ó évnek ezer terheit és kedvtelenségeit ne vigyük át az ujba. Az apostol azt mondja: «Azokat, melyek hátam mögött vannak *elfelejtve*, azoknak pedig, melyek előttem vannak, célegyenest nékik dőlve . . . » Fáradsunk kell azon, nyájas olvasó, hogy a balszerencsét, a kellemetlenséget és veszteséget

elfelejtsük. Különben hiábavaló terhet hordunk, mely csak gyengít bennünket.

Az ó év minden félreértése, gyűlölség és perpatvar, mely Isten gyermekei közé belopódzott és ott lábrakapott, a világból száműzettség. *Nékünk*, de *másoknak* is úgy kell megbocsátani, mint Isten nekünk megbocsát. Egy jámbor ember egyizben azt mondta: «Az, aki nem tud megbocsátani, azt a hidat rombolja össze, melyen egykor magának is kell mennie.» Építsünk hidakat . . . ! A megbocsátás és feledés hidjait, melyek az örökkévalóságba vezetnek.

Ez ujév egy reményteljes esztendő legyen. Hisz' egy oly jó Istenünk van. Egy drága menyeyi Atya. Ki csak javunkat akarja. Ő, a betegek orvosa, szomorúak vigasztalója, a gyengék megsegítője. Legyünk vidámak és nagyreményűek. Fil. 4, 4–7. Neh. 8, 10. ut. rész. Ha szomorúan tekintünk a jövőbe, akkor bátran várhatunk horús napokat. Ha keressük a tövist, akkor találunk is. Az bizonyos, hogy az idő szomorú. Ez a végidő. De mi, Isten gyermekei arra hivatunk el, hogy ebben a szomorú végidőben virágokat hintsünk az élet utain, hogy napfényt árásszunk.

Feltekintve ahoz, kitől minden erő és öröm származik, futni és küzdeni akarunk az ujévben az Istennél való közellétért, az élet igazi boldogságáért a Krisztus Jézusban és az örök életért. Ezt adja az Ur.

Mindk. A.

Minden nyájas olvasónknak áldásos és boldog ujévet kívánunk.

A Magyar Egyesület évi konferenciája.

Egyesületünk hatodik évi konferenciáját október 30-tól november 2-ig tartottuk budapesti újonnan épült kápolnánkban. Mindnyájunk számára felemelő érzület volt, midőn október 30-án, délután «házunkat» az «Ur házának» felszentelhetjük. Az ünnepélyre kb. 600 testvér és barátkozó sereglett egybe közlő távolról s hallgatták kedves Conradi atyánk fia felszentelési prédikációjának szavait. A felszentelési ünnepély megkapó és ünnepélyes délutánjához hasonlóan teltek el a konferencia többi napjai is. Kedves vendégeink: Conradi L. R., Schubert G. W., Kotz E. és Paulini P. atyafiak Isten Lelke által szóltak szívünkhöz és megerősítettek hitünkben.

Elöljárónk, Minck atyafi a 125. zsoltár szavaival nyitotta meg a konferenciát. Az egyesület 42 gyülekezetét 102 kiküldött képviselte. Újonnan felvett gyülekezeteink: Székesfehérvár, Dunaharaszti és Kevermes.

Az előljáró jelentése előrehaladásról tanuskodik az egyesület minden osztályában. Kezesség és szavazás által felvettünk 172 lelket. Minthogy halál által 6, kizárás által 52 lelket veszítettünk, tehát tiszta növekedés 114 tag, úgy, hogy az év végén egyesületünk 37 gyülekezete 927 tagot számlált. Közben a tagok száma ez év III. negyede végéig 42 gyülekezetben 1039-ig növekedett. A tized meghaladta az 55.799,093 koronát, fejenként átlag 60,193 korona. Misszióadakozás fejében befolyt 32.433,488 korona. Fejenként és hetenként átlag 2691 korona.

A misszió- és traktát egyesületek misszió-jelentése 11.883,000 korona bevételt mutat fel. Az ifjusági osztályok 2.000,000 korona bevételről tettek jelentést.

A konferencia dologi ügyei a következő 3 bizottság által lettek előkészítve és a gyülekezet elé terjesztve:

1. *Határozathozó bizottság:* Kotz E., Zeiner A., Wicklein A., Wencel J., Ceglédy G.

2. *Kinevező bizottság:* Schubert G. W., Michnay L., Porcsin I., Busák I., Kraszkó A.

3. *Hitelesítő bizottság:* Conradi L. R., Paulini P., Voigt M., Bachtaller G., Kertész P.

Beható megbeszélés után, a gyülekezet a következő határozatokat fogadta el egyhangulag:

1. *Felajánló és hálahatározat:* Szívünk mélyéből köszönjük az Urnak, hogy az elmúlt évben gazdagon megáldotta az ő szent művét. Segített drága lelkek megmentésében és kivézérelt sok bajból és nehézségből. Egyben köszönjük a divízióknak, hogy támogatásával lehetővé tette a budapesti kápolna és a miskolci imaház felépítését; ugyszintén a hamburgi háznak, hogy segítségünkre volt a nyomda tökéletesbítésében. Örvendünk minden jó segédeszköznek Isten művében és elhatározzuk, hogy fokozottabb hűséggel és kitartással fogunk munkálkodni az új konferenciái évben.

2. *A könyvárúsítás fejlesztése:* Minden nehézség dacára az Ur igen nagy mértékben megáldotta a könyvárúsítás munkáját, úgy, hogy az várakozáson felül eredményessé lett. Ismerve a mű ezen ágának fontosságát, felkérjük a k. testvéreket, akik ezen munkához isteni hivatottságot éreznek magukban, hogy szenteljék életüket a mű ezen ágának és legyenek abban kitartók.

3. *Ifjusági- és gyermekügyek:* Mi, mint az Urnak népe nagy terhet érziünk a bányókért, az ifjuságért és gyermekekért. Ezokért elhatároztuk, hogy minden gyülekezetben, ahol csak lehet, létesítünk ifjusági egyesületeket, továbbá úgy az ifjuságot mint a gyermekeket rendszeres vallásoktatásban részesítjük és az igazságban megerősítjük.

4. *Szombatiskola, Családi-szombatiskolák megszervezése.* Mi továbbra is a szombatiskolát tekintjük azon isteni intézménynek, amely hivatva van Isten népének lelki egyöntetű fejlődését lehetővé tenni és biztosítani. Így készek vagyunk a szombatiskola pontos és élénk tagjaivá lenni. Egyben elhatározzuk, hogy a családi-szombatiskolát is berendezzük közösségünkben.

5. *A belmisszió fejlesztése.* Tisztában vagyunk azzal, hogy minden egyes tag gyümölcstermő fa kell, hogy legyen az Urnak kertjében. Ennélfogva elhatározzuk:

a) hogy a nagy misszióhét, önmegtagadó-

hét és az aratási hálamunka tervét a jövő évre is elfogadjuk és a munkából hűségesen fogjuk kivenni részünket.

- b) hogy az Isten országát személyes erőfeszítésekkel fogjuk terjeszteni, misztion munkánk valamint a tized és áldozatok hűséges beszolgáltatása által,
- c) hogy a gyülekezetben nyert tisztségeinket kitartóan és pontosan fogjuk betölteni.

6. *Családi istentisztelet*: Hogy a családi körünkben a lelki életet jobban fejlesszük, ajánljuk a naponkénti családi istentiszteletek megtartását.

7. *Imaházalap*: Érezzük az imaházak nagy hiányát, ennél fogva elhatározzuk, hogy ezen konferencia alkalmával is megerősítjük imaház építési alapunkat adakozás és jegyzés által, mit a gyülekezetben is folytatni fogunk.

A kinevező bizottság a következő konferenciái tisztségviselőket ajánlotta, kik egyhangulag meg is választottak:

Elöljáró: Minck A.

Titkár: Albrecht J.

Ifjusági és belmissziói titkár: Minck A. (a jelenleg Angliában tartózkodó Sohlmann K. titkár helyett).

Pénztárnok: Greiner S.

Könyvtáros vezető: Wicklein A.

A területi bizottság tagjai: Minck A., Zeiner A., Stein H., Wicklein A., Jeszenszky B., Porcsin I., Ceglédy G.

A lezároló bizottság tagjai: A területi bizottság tagjain kívül Cira F., Szabó J.

Könyvvizsgáló: Brandt P.

A hitelesítő bizottság a következő neveket ajánlotta:

I. *Felszentelt prédikátorok*: Minck A., Zeiner A., Voigt M., Wencel J.

II. *Próbapredikátorok*: Michnay L., Lauff Á., Tulaszewski K., Zarka D., Streisinger B.

III. *Kisegítő prédikátorok*: Fodor A.

IV. *Missziómunkás*: Buzgó M., Pápai L., Albrecht J., Lovass E., Greiner S., Lázár S.

V. *Kisegítő bibliamunkások*: Roth M., Herceg M.

VI. *Könyvtáros vezető*: Wicklein A.

VII. *Könyvtárosok*:

a) *Önfenntartó missziómunkások*: Cseh

János, Czmór László, Hiegl György, Juhász János, Keresztes József, Szeitz Ferenc, Szőlősy Lukács, Tokos Gábor, Balázs Anna, Csik Ilona, Ernst Mária, Farkas Janka, Gajdó Mária, Rózsa Erzsébet, Soós Anna, Szilák Margit, Szabó Jánosné.

b) *Próbakönyvtárosok*: Aponyi Imre, Berzencei Károly, Berghauer Imre, Butuza Mária, Boár Tódór, Csiszér Margit, Danka Ambrus, Fekete Vencel, Grünberger Dezső, Galgóci Margit, Hunyadi Mária, Horváth József, Hlatky Zoltán, Kucsá Máttyás, Köblös Erzsébet, Kása József, Kostyán Margit, Kopaniza P.-né, Kovács Lidia, Kossut Katalin, Klányi Etel, Kiss Vilmosné, Kiss Karolin, Kás Péter, Kálmán József, Kálmán Józsefné, Kapossi Zsigmond, Lenk Lajos, Major György, Maslár László, Marton Lujza, Mózes Pál, Máttyás J.-né, Németh Károly, Ocsai János, Prepok Mihály, Petrossik János, Pluhár Erzsébet, Rajki Julia, Russai András, Rajhona J.-né, Szilágyi Ferenc, Szabó József, Szalok Juliska, Szalok Mária, Stadler S.-né, Sugár Alajos, Tömösközi Dömötör, Tóth János, Varga Sándorné, Szotdola János.

c) *Alkalmi könyvtárosok*: Aponyi Dániel, Belánszki József, Fehér Péter, Gärtner L.-né, Schmidt Lajos, Bognár Béla, Glück József, Benkó János, Förstner Gyula, Kiegler Lajos, Tretjina Gy.-né.

Ezen dicső konferenciái szombat mindnyájunknak felejthetetlen emlékezetű lesz. A szombatiskola 620 látogatót számlált. Befolyt adományok összege 3.230,000 korona. Conradi atyafi szívhezszóló prédikációja után 30 lélek jelentkezett az Úr követésére. Velük egyben felajánlotta magát az egész gyülekezet, megfogadván, hogy a jövőben hivebbek lesznek és az Urat buzgóbban szolgálják.

Vajha az egység és békesség Lelke hatná át egyesületünket. Vajha szentelne meg bennünket a hű Isten mint népet és munkásokat s képesítene arra, hogy még sok léleknek hozzassuk az igazság világosságát, Isten dicsőségére, művének előbbrevitelére és a mi örömünkre.

Albrecht József

Isten terve népével.

Isten számít arra, hogy népe közreműködik az evangéliumnak a föld legszélsőbb határáig való kiterjesztésében. Már számos oly tervet láttunk, melyeket emberek dolgoztak ki, emberek tűztek maguk elé s amely tervek bizonyos mértékben sikerültek is. Nyilvánvaló azonban, hogy Isten terveire nem nagy súlyt helyeztek, mert különben már befejeztetett volna a nagy munka.

Hajdanában is volt egy meghatározott terve Istennek népe lelki életére vonatkozólag. A pusztai vándorlás folyamán Isten szolgáját Mózeset egy hegyre hívta, ahol kiiktatta a régi Izráel istentiszteleti rendjére. Ezen a hegyen mutatta meg neki Isten a mennyei szentélyt, amelynek mintájára a földi szentély épült. Itt oktatta ki Isten Mózeset a mennyei szentély és a benne folyó szolgálatról. Egyben kinyilatkoztatta neki Isten azt a tervet, amelyet Isten népének későbbi korszakokban is követni kell. Mózeset utasította az Ur, hogy a földi szentély minden részletében a mennyei mintájára készíttse, melyet Isten mutatott meg neki. «A hajlékot pedig azon a módon állítsd fel, amint neked a hegyen mutattatott.» 2. Móz. 26, 30.

A régi Izráelnek ezen tapasztalata Isten népének még manapság is egy csodálatos szemléltető oktatást nyújt. Isten ránk bízta munkájának befejezését s a mennyben egy tervet dolgoztak ki ezen munka végzésére. Elérkezett az az óra, midőn fel kell mennünk a hegyre Istenhez s meg kell ismernünk, meg kell tanulnunk azt a tervet, amelynek alapján az evangéliumot a föld legtávolabbi vidékeire is elvihetjük. Isten ígéjének gondos kutatása és a jövődőlés lelkének iratai két oly fontos pontot nyilatkoztatnak ki, melyek Isten földi munkájának tervére vonatkoznak:

1. *Szolgálat az egész világ érdekében.* Az a tény, hogy nekünk az isteni figyelmeztető üzenetet az egész világ számára hirdetniünk kell s ezen végtelen nagy munka elvégzésére csak oly rövid idő áll rendelkezésünkre, azonnal megérteti velünk, hogy a tevékeny és ható erőknél sokkal több munkaerőt kell magukba foglalni, mint prédikátorokat és a gyülekezeti tisztviselőket.

Egy oly tervet kell kidolgozni, amelynek alapján tevékeny szolgálatot fejthet ki Krisztus hadseregének minden egyes sorkatonája.

«Az evangéliumi üzenet hassa át összes gyülekezeteinket és készítse a mi tagjainkat arra, hogy munkába álljanak az egész világ érdekében.» Biz. VII. köt. 14. old.

Isten szolgálólánya egy világos és félre nem érthető üzenetet hagyott ránk, amelyből kitűnik, hogy mindnyájunknak szent kötelessége az egész világ érdekében serényen dolgozni.

«Hadvezérünk, aki még soha egyetlen csatát sem vesztett el, önfeláldozó és odaadó szolgálatot kíván minden egyes katonájától, aki zászlaja alá lépett. Elvárja, hogy abbau a hatalmas küzdelemben, amely immár befejezéséhez közeledik s amely a jó és a gonosz seregei között vivatik meg, a gyülekezeti tagok és prédikátorok, meg gyülekezeti tisztviselők egyaránt résztvegyenek. Elvárja, hogy mindazon katonák, akik szolgálatába állottak, lelki ismeretesen végezzék kötelességeiket, amint ez oly férfiakhoz illik, akik felelősségük teljes tudatában vannak.» Biz. IX. köt. 116. old.

Ezen tanításból érthetjük, hogy minden egyes gyülekezeti tagnak részt kellene venni a nagy munka befejezésében. Immánuel fejedelem hadseregében nincsenek felmentettek a szolgálat alól. A szolgálati kötelezettség kiterjed minden egyes adventi hívőre. Isten terve értelmében minden egyes léleknek részt kell vennie az evangélium hirdetésében.

2. *Személyes szolgálat.* Nézzük most az evangélistára vonatkozó isteni tervnek másik oldalát. Nem mindenki alkalmas arra, vagy nem mindenkinek nyílik alkalma arra, hogy az evangélium igazságait nagy tömegek előtt hirdesse, de igenis mindenki alkalmas arra, hogy mindenkinek van alkalma ahhoz, hogy valakinek érdekében személyes szolgálatot végezzen. Az evangélium terjesztésének ez a mód a leghatásosabb s a gyülekezeti tagok evangéliumi munkájánál különösen a személyes munka jöhet elsősorban tekintetbe. Ez egy nyeges részét képezte az apostoli törekvésnek is.

Nemde az apostolokról is azt olvashatj

hogy nem szüntenek meg napról napra eljárni a házakba és hirdetni Jézus Krisztus evangéliumát. Lásd Ap. csel. 5, 42. A házról házra való személyes munkájuknak nagyszerű eredményét azon panaszból is láthatjuk, melyet a főpap néhányuk ellen emelt: «Nem megparancsoltuk-e néktek parancsolattal, hogy ne tanítsatok ebben a névben? És ime betöltöttétek Jeruzsálemet tudományokkal és mireánk akarjátok háritani annak az embernek a vétét.» Cselekedetek 5, 28.

Amaz idők azon ténynek köszönhetőek óriási eredményteljes eseményeiket, hogy az apostolok, de az összes tanítványok is személyes munkát végeztek, házról házra, családról családra járva és hirdetve az evangélium igazságait.

Istennek népével való terve még ma sem változott meg. Isten azt kívánja, hogy minden egyes gyülekezeti tag, lelkek megmentőjévé legyen azáltal, hogy személyes munkát fejt ki.

«Gyülekezeti tagok, hadd ragyogjon világosságotok! Oh emeljétek fel alázatos imákban hangotokat e világ hiábavalóságai, mértéketlenségei, gyönyöreai és ostobaságai ellen. Ne feledjétek, hogy időtök, szavatok és befolyásotok oly adományok, melyeket arra kell felhasználnotok, hogy általuk lelkeket nyerjete meg Krisztusnak.

Keressétek fel szomszédaitokat és tegyetek

bizonyosságot arról, hogy szíveteken hordjátok lelki üdvösségüket. Változtassátok át munkává minden lelki erőteteket. Akit meglátogattok, azokat figyelmeztessétek arra, hogy minden dolog vége elközelített. Az Ur Jézus Krisztus majd megnyitja szívük ajtaját és maradandó benyomást gyakorol szívékre.» Biz. II. köt. 63. 64. oldal.

«Ajánljátok fel magatokat teljesen Isten munkájának. Ő lesz a ti erősetek, ő áll majd jobbotok mellett, hogy segítségetekre legyen kegyelmi szándékainak keresztülvitelében. Igyekeztek személyes munkátok által megközelíteni mindazokat, akik környezetetekben élnek. Igyekeztek ismeretséget kötni velük. A prédikálás magában nem segítheti befejezéshez a munkát, amelyet el kell végeznünk. Isten angyalai kísérnek el benneteket azoknak hajlékaiba, akiket meglátogattok.

Ebben a munkában senki sem helyettesíthet benneteket. A pénz sem helyettesíthet benneteket, mégha ajándékozzátok és nem csupán kölcsönzitek is azt. A prédikációk sem végezhetik el a rátok háruló munkát. Ám ha az embereket felkeresitek, ha velük beszélgettek, velük imádkoztok és részvétellel viseltettek irántuk, lassanként megnyeritek szívüket annak az igazságnak, amelyet képviseltek és vallotok. Ennél jobb misszió munkát nem végezhettek.» Ugyanott, 66. 67. old.

Isten halk léptei.

A mi Istenünk csendben kormányozza világot. Oh hányszor vártam már sóváran egy hangot az örökkévalóságból. Midőn látám, hogy az erkölcstelenség és aljasság diadalaait üli, midőn a társadalom vezető egyéniségeinek fennhéjázó szavait olvastam, melyben gunyosan tolják félre a mindenható Istent, mint egy rég levitézlett és divatból kiment nagyságot, midőn demagógok ajkáról, a gondolkodás nélküli tömeg tetszést ordító, helyeslése mellett hallottam káromolni a magasságot, ilyenkor teljes szívemből felháborodva kértem: Vájjon, hogy maradhat ezen kihívásokra és káromlásokra még mindig csendben az ég és

föld mindenható Istene? Oh mért nem felel a hitvány csöcselék gyalázkodására mennydörgéssel és haragos villámlásokkal?

Ezen kívánságom csak nem ment teljesedésbe. Isten továbbra is csendben maradt. Ezt látva már szinte kételkedni kezdtem. De lassanként egy nagy igazságot tanultam meg: Az örökkévalóság csendes s csak a mulandóság lármás és hangos.

Mily fenséges és ünnepélyes csendben számuldanak mennyei pályájukon az ég csillagai! Ezzel szemben mily hangos zakatolással robbognak a vasutak egyik helyről a másikra. Hangtalanul nyújtják fel a felhőkbe az örök-

kévaló hegyóriások hóval fedett csúcsait, de mily vad robajjal és háborgó zúgással törnek meg a sziklákon szertefoszló habjai a tengereknek.

Halkan vonul végig a föld színén Istennek akarata. Isten láthatatlan kezei bizony halkabban dolgoznak, mint az emberek által szerkesztett zakatoló gépek. Oh Istennek nincs rá szüksége, hogy fennhangon kiáltson belé a föld lármás hajszájába. Nem szükséges, hogy ujját fenyegetőleg emelje fel, mint a gyámoltalan aggastyán teszi, midőn a vásott utcagyerekek csufolják és bántalmazzák. Isten büntetése elől ugy sem menekülhet el senki, az ő kezében futnak össze a világ kormánygyeplői. Rendeletei uralkodnak a mindenséget, akaratával senki sem szállhat szembe.

Isten akarata szab határt minden ember életének: az istentagadónak épügy, mint a hívónek. Az emberek előtt egy választás van csupán: Isten akaratával összhangban akarják életüket megnyerni, avagy könnyelműen Isten akaratával ellenkezve, kívánják azt elveszíteni.

Ily megingathatatlan szilárdan áll Isten akarata. Ezért oly csendes ő. Ezért nincs is szükség oly hangos pártfogókra, akik túlhangosan és túl hevesen szállnak sikra Isten dicsőségéért és nevének becsületéért. Isten gyermekei jól teszik, ha igyekeznek elsajátítani mennyei Atyjuknak a tulajdonságát: Az örökkévalóság csendes.

A szombatiskolai leckék naponkénti tanulmányozása.

Az 1925 évvel egy új szombatiskolai lecke-sorozatot kezdünk meg és pedig Krisztus életét akarjuk ezuttal tanulmányozni. A felnőttek és gyermekek leckéi ezuttal egyaránt ugyanazon tárggyal foglalkoznak. Használjuk fel ezt a körülményt arra, hogy a szombatiskolai leckét naponként tanulmányozzuk a családi körben. A próféta lelke határozott szavakban buzdít bennünket erre:

«Szülők, tartsatok fenn naponként egy kis időt arra, hogy a szombatiskolai leckét családok s kis gyermekeitek körében tanulmányozzátok. Inkább mondjátok le arról, hogy látogatásokat tegyetek, vagy, hogy látogatásokat fogadjatok, de ne áldozzatok fel azt az órát, melyben a szent történeteket tanulmányozhatjátok.

Ez a bibliatanulás áldására lészen szülőknek és gyermekeknek egyaránt. Ne kötelességnek, hanem a legkedvesebb kiváltságunknak tekintsük a fontosabb bibliai helyeknek emlékeztünkbe való bevéését. Tanuljuk meg könyv nélkül azokat a bibliai helyeket, melyek életbevágóan fontos igazságokat fejeznek ki.

Előinté ugyan azt találjuk, hogy emlékeztünk kicsit gyenge az ily munkához de ké-

sőbb megedzódik emlékeztünk s lassanként a legdrágább bibliai helyeknek egy egész kincs-halmazát gyűjthetjük össze agyunkban. Ez a kincskészlet azután nagy mértékben elősegíti lelki fejlődésünket.» Biz. a szomb. isk. munkáról. 11. old.

A következő tervet ajánljuk megszívlelésre. A tervet ugyan a különböző viszonyoknak megfelelően módosíthatjuk ugyan, de fel tétlenül ragaszkodunk azon elvünkhöz, hogy a szombatiskolai leckéket naponként tanulmányozzunk.

Szombat: Olvassuk el a bibliában azonn szövegeket, melyekre a biblia leckékben hivatkozás történik. A gyermekek tanulják meg az emlékeztéseket.

Vasárnap: A család minden egyes tagja mondja el egy részét a lecke történetének. Olvassuk el ismétlenül a nehezebb helyeket és jegyezzük fel azokat a pontokat, melyek könnyen elkerülhetik figyelmünket.

Hétfő: Tanulmányozzuk a felnőttek leckéihez irt megjegyzéseket. Használjunk valamely jó bibliai szótárt.

Kedd: Vegyük sorra a leckében előforduló személyeket és mondjuk el mindegyikről, hogy mit cselekedtek és mit mondtak.

Szerda: Szerezzünk egy bibliai térképet és segítségével tanulmányozzuk a lecke földrajzát. Magyarázzuk meg a nehezebb szavakat. Hasonlítsuk össze a különböző evangéliumnak jelenítését ugyanazon tárgyról. Hasonlítsuk össze a párhuzamos helyeket. Vegyük át a gyermek lecke kérdéseit.

Csütörtök: Nézzük át az egész leckét.

Péntek: Huzzuk alá a legfontosabb pontokat. Kérdezzük ki a gyermeklecke kérdéseit. Ismételjük meg a legfontosabb szövegeket. Vonjuk le a gyakorlati tanulságokat a leckéből s alkalmazzuk ezeket a gyermekek korának és értelmének megfelelően.

Cavissess L. L.

az európai divízió szomb. isk. titkára.

Amit nem látok, azt nem hiszem.

Még mindig vannak emberek, akik nem hiszik az Istent, mivel «még nem látták.» Ezen állítás helytelenségét egy ilyen kétkelőnek egy izben kézzelfoghatóan bizonyította be egy bölcshalász dervis. Ez az Ibráhim ben Sirász (mert úgy hívták őt) egy datolyafa alatt, tanítványai körében ülve szelid szavakkal tanítja őket. Ekkor feléjük tartott egynéhány előkelőbb, semmirekellő ifjú s kihívó szavakkal gúnylódásukkal, a csoport vezére, Kurey Hasszán, végül is odakiált: «Hallgass ide! Ha sikerül néked három kérdésemre megfelelni, akkor én is tanítványod leszek. Először is bizonyítsd be nékem, hogy van Isten, mert sem te, sem én vagy mások nem látták, s amit nem látok azt nem is hiszem. Másodszor: Miért panaszkodik Isten az emberek gonzsága miatt? Avagy nem úgy kell-e mindenkinek eljárni és cselekedni, mint amilyenek teremtre lett, anélkül, hogy ezért őt megfedni szabadna? Harmadszor: Hogyan okozhat az ördögök fájdalmat a pokol tüze, mikor jómagam is izzó tűz? Vajjon árthat-e tűz a tűznek?»

Ibráhim nem felelt a csufolkodónak s így amaz felszólítását gúnyos nevetéssel ismételte.

Feldetül lehajol Ibráhim, felemel egy agyag-rögöt s ezt oly hévvel vágja Hasszán fejéhez, hogy ez fájdalmában felbödül, miközben fejé-

ről a turbán leesik. Majd bosszúért libegve elrohan a kádihoz, hogy Ibráhimot bevádolja.

A kádi magához hivatá a dervist, hogy tettét igazolja.

«Oh kádi» felelte szelid mosollyal a bölcshalász, «eszem ágában sem volt, hogy ezen tiszteletre méltó ifjút dobásommal haragítsam. Ellenkezőleg, erélyesen követelte, hogy kérdéseire válaszoljak s én meg is tettem.»

«Hogy hogy?» kérdezte ámulva a kádi.

«Hát ugy,» felelte Ibráhim, «gondolj csak az első kérdésére, kádi, s kérdezd meg, hogyan fájhat a feje. Vagy látsz valamit abból? Magam sem, s amit nem látok, azt nem is hiszem.»

Másodszor: Mi címen korhol vagy vádol ő engem? Vajjon nem úgy kell-e mindenkinek cselekedni, amilyenek teremtre lett?

Harmadszor: Nemde földből alkotott mindnyájunkat Allah, dicsértessék az ő neve? Ha tehát egy darab rögöt vágtam Hasszán fejéhez, hogyan árthat a föld a földnek?»

Hasszán erre igen furcsa képet vágott, a kádi pedig megelégedett mosollyal így szólt: «Szabadon bocsátlak bölcshalász Ibráhim; a csufolkodóknak pedig mindig annak rendje szerint felelj, mint ahogy ezt is kielégítetted érdeme szerint.»

Mások megtehetik, te nem!

Ha Isten téged elhívott, hogy egykor Jézushoz hasonló légy, akkor szenvedés, megaláztatás és megpróbáltatás elé állít és az enged-

messég, oly feltételeit szabja ki néked, hogy nem áll módodban más embereket követni vagy magadat más emberekkel összehasonlítani.

Akkor majd úgy tűnik fel néked, mintha Isten sok más embernek engedne meg oly dolgokat, melyeket tőled eltilt. Más keresztyének és prédikátorok, kik igen vallásosoknak vagy használhatóknak látszanak, megkísérlik, hogy önmagukat előtérbe helyezték, határvonalakat húznak, terveiket kidolgozzák, de te mindezt nem teheted. Ha mégis megkísérelnéd, úgy vállalkozásod meghiusul s ráadásul az Ur megdorgál.

Itt egy személyünket illető belmissziói leckéről van szó. Midőn Péter egy megaláztató tapasztalata után is, másokkal még mindig sokat törődött, az Ur e szavakkal utasította rendre: «Mi közöd hozzá? Te kövess engem.» Ján. 21, 22.

FIGYELEM!

FONTOS!

Kedves Testvérek!

Az Evangéliumi Munkás rományteljesen tekint a jövőbe. Jelentéktelen külseje, gyér tartalma tűnjön el az ő évvel a feledés ölében. Ez év I-ső negyedében lapunk még nyolc oldal terjedelemben, de már valamivel jobb öltözékben — papírban — mutatkozik be. A jövőben 16 oldallal, gondosan válogatott anyaggal és jobb papírban. Magyarországi műről tárgyaló cikkek, ifjúsági és gyülekezeti rovat, misszionáriusaink pogány földön szerzett tapasztalatai és élményei képeznek annak tanulságos tartalmát. Minden egyes kiadásában a jelenvaló igazságról szóló bibliaóra kész diszpozícióját közöljük.

A bizottság határozata értelmében a lap szerkesztését az újév kezdetével Michnay L. atyafi veszi át. Megkérnék minden munkást és testvért, hogy Michnay atyafit ebbeli munkájában támogassák és néki időről-időre rövid cikkeket és missziótapasztalatokat küldjenek be.

Hogy a «Munkás»-lehetőleg jutányos áron adhassuk ki, egy-egy kiadásnál legalább 800—1000 példányt kell nyomtatnunk. De hogy a lapnak II. negyedre való kiadását idejében meg tudjuk tervezni, kérjük az evangéliumi munkásokat és gyülekezeti vezetőket, hogy lapunkra előfizetőket gyűjtsenek és annak lis-

táját f. évi február 15-ig a kiadóhivatal vezetőjének, Stein H. atyafinak juttassák el. Minden testvérünk a leckével együtt egy «Evangéliumi Munkás»-t is vegyen. Egy 1000 példány kiadásnál darabja 5000 K portó mentesen. Barátkozóink lapunkat bizonyára szívesen olvassák és arra elő is fizetnek.

Ne csalódtassátok meg az «Evangéliumi Munkás»-t újévi várakozásaiban, s akkor ti sem fogtok csalódní.

Sok szerencsét a munkának és a munkásoknak.

Minck A.

Gyászjelentés.

Hosszú szenvedés után, szept. 10-én, 24 éves korában elhunyt Molnár Judit testvérnőnk Szaryason. Fiatal éveiben ismerte meg a Megváltóját. Hosszantartó betegségében abban találta örömét, ha missziólevelek által bizonyosságot tudott tenni az Ur Jézus második eljövételéről. Szüleinek és rokonságának kívánságára, a háznál részünkről és az ev. egyház részéről is tartatott gyászbeszéd. Alulirotnak volt alkalma 2. Tim. 1, 12. alapján a gyászolóknak vigasztalást nyújtani és egy óriási nagy tömeg előtt a jelenvaló igazságról bizonyosságot tenni. Reméljük, hogy a mi kedves testvérnőket az első feltámadás alkalmával viszontlátjuk és hogy azok közül, akik az Ur igéjét hallották, még itt, velünk együtt fogják dicsőíteni a mi Megváltónkat.

Lauff Árpád

Hosszu, kinos szenvedés után november 22-én hunyt el kedves Herbert atyánkfia. 1923 óta hűséges tagja volt a Budapesti I. gyülekezetének és Üdvöztőjébe vetett hittel szenderült el. A gyászoló közönségnek a halottasházban alulirotnak, a sírnál Michnay atyafi intézett vigasztaló szavakat. Az elhunyt feleségével, Herbert testvérnővel osztozunk a feltámadás reggelén való viszontlátás reményén.

Minck Adolf

Kiadja és nyomtatott: Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala, Budapest, I. Németvölgyi út 12.

Felélős szerkesztő: MINCK ADOLF